DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU OLKUSKIEGO.

Nr. 2. **Olkusz, dnia 1. lutego 1917.**

TREŚĆ: (10—31). 10. Dziennik urzędowy. — 11. Rozporządzenie N. K. A. M. V. Nr. 116.762/p dotyczące częściowego zwolnienia od kary za spóźnioną odstawę broni. — 12. Obwieszczenie dotyczące wydania broni. — 13. Podniesienie ceny soli i dodatkowe opodatkowanie zapasów. — 14. Zajęcie skór świń i dzików. — 15. Zajęcie buraków cukrowych. — 16. Zajęcie nasion. — 17. Podwyższenie cen cukru. — 18. Zniesienie przekazów na kupno zboża. — 19. Wyrób i sprzedaż mydła. — 20. Uregulowanie handlu naftą. — 21. Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskow. z d. 10. grudnia 1916 r. Dz. rozp. Nr. 124. Uregulowanie handlu skórami. — 22. Zgłoszenie zapasu drzewa opałowego prywatnych właścicieli lasów. — 23. Użytkowanie ściółki w lasach prywatnych. — 24. Realizowanie udziałów procentowych pożyczki wojennej. — 25. Zakaz wywozu towarów łokciowych i sukien. — 26. Zmiana dni bezmięsnych. — 27. Przeniesienie biura wizowania paszportów z Szczakowy. — 28. Kurs marki i rubla. — 29. Zamawianie węgla. — 30. Wyrok za podbijanie cen. — 31. List gończy.

10.

Dziennik urzędowy.

W przyszłości wychodzić będzie Dziennik urzędowy c. i k. Komendy obwodowej nie jak dotąd peryodycznie, lecz tylko w miarę potrzeby.

11.

Obwieszczenie.

Rozporządzenie c. i k. Naczelnej Komendy Armii M. V. Nr. 116762 P. z dnia 30/12 1916, dotyczące częściowego zwolnienia od kary za spóźnioną odstawę broni, amunicyi oraz materjałów wybuchowych.

Na mocy upoważnienia udzielonego Najwyższego Rozkazu Jego C. i K. Mości, zarządza się w c. i k. austro-węgierskich terenach okupowanych w Polsce co następuje:

Artykuł I.

Ściganie i karanie za niedozwolone noszenie broni, oraz za przechowywanie wszelkich gatunków broni, amunicyi i materyałów wybuchowych, niemniej za zaniedbanie doniesienia władzy o miejscu przechowywania broni, oraz zaniedbanie podania nazwiska właściciela lub pośrednika w przechowywaniu tych przedmiotów (§ 2 Rozp. Nacz. Wodza Armii z dnia 8. marca 1916 roku, Nr. 51 V. Bl.) nie będzie wdrożone przeciw tym osobom, którzy przed dniem 1. marca 1917 r. stosownie do rozporządzenia wszelką broń i materyały wojskowe wydadzą lub też odnośnej władzy o posiadaniu tychże doniosą.

Po dniu 1. marca 1917 § 2 powyższego rozporządzenia nabiera mocy.

Artykuł II.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

12.

Obwieszczenie
w sprawie oddania broni, amunicyi i materyałów wybuchowych.

Doszło do wiadomości austr.-węg. Zarządu wojsk., że mieszkańcy okupowanej części Polski mimo rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, wydanego obwieszczeniem z lutego 1915 r. nie spełnili dotąd po większej części powinności oddania broni, amunicyi, oraz materyałów wybuchowych, jakkolwiek zaniedbanie tego obowiązku uznane zostało rozporządzeniem Naczelnego Wodza Armii z dnia 8. marca 1916 r. Nr. 51, jako zbrodnia, która w miarę okoliczności podlega karze śmierci.

Ponieważ jednak stwierdzono, że przyczyną zaniedbania tego rozporządzenia była po większej części nieświadomość przepisów, lub też nieobecność posiadacza broni, c. i k. Zarząd wojskowy na mocy upoważnienia Jego C. i K. Apostolskiej Mości w uwzględnieniu tych okoliczności uwolni od odpowiedzialności za opóźnienie, względnie nie odstawienie w terminie, wszystkich tych, którzy do dnia 1. marca 1917 r. dobrowolnie odstawią przechowywaną broń, amunicyę, lub materyały wybuchowe, względnie doniosą c. i k. Zarządowi wojskowemu gdzie i u kogo materyały te są przechowywane.

Po upływie tego terminu, Rozporządzenie z 8. marca 1916 r. zostanie z całą surowością i bezwzględnie wykonane i każdy, kto przed 1. marca 1917 r. dobrowolnie nie odda przechowywanej u siebie broni, amunicyi i materyałów wybuchowych, będzie karany więzieniem do 5 lat, oprócz tego karą pieniężną do 10.000 koron a ewentualnie karą śmierci.

C. i k. Zarząd wojskowy spodziewa się, że wszyscy, którzy do tego czasu przechowywanej broni i t. p. materyałów wojskowych nie odstąwili, uczynią to przed oznaczonym terminem, tak samo i ci, którzy mają wiadomości co do przechowywania tych przedmiotów u drugich osób, bezzwłocznie c. i k. Zarząd wojskowy o tem zawiadomią.

13.

Podniesienie ceny soli i dodatkowe opodatkowanie zapasów.

Reskryptem z d. 12. stycznia 1917 F. A. Nr. 125829 zarządziło c. i k. Jeneral-Gubernatorstwo w Lublinie z dniem 1. lutego 1917 podniesienie ceny soli w detalicznej sprzedaży na 42 hal. (15 kop.) za 1 kilogram, czyli 17 hal. (6 kop.) za 1 funt rosyjski.

Zarazem zniesione zostało dotychczasowe zniżenie cła.

Zapasy soli, znajdujące się u sprzedawców w dniu 1. lutego 1917 podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości 12 hal. od 1 kilograma.

Po zbadaniu zapasu przez Straż skarbową, otrzyma każdy sprzedawca soli wycięte z książeczki juxtowej poświadczenie z wezwaniem, aby przypadającą kwotę dodatkowego podatku zapłacił najdalej do końca lutego 1917 w Kasie Komendy obwodowej w Olkuszu, a to pod zagrożeniem egzekucyjnego ściągnięcia i odebrania licencyi do sprzedaży.

Zapas poniżej 10 kg. nie ulega dodatkowej opłacie.

14.

Ogłoszenie.
Zajęcie skór świń i dzików.

Na podstawie rozporządzenia Jeneral-Gubernatorstwa R. S. Nr. 86525/16 z 23. grudnia 1916, zarządza się co następuje:

1) Wszystkie w okręgu znajdujące się, lub przy zabijaniu ściągnięte skóry dzików i świń, knórów i prosiąt, zostają na rzecz administracyi wojskowej zajęte.

2) Wszyscy handlarze, rzeźnicy, garbarze, przechowawcy lub inne osoby prywatne, są zobowiązani natychmiast po ukazania się tego ogłoszenia, a następnie 1. i 16. każdego miesiąca pisemnie zgłosić w Komendzie obwodowej w Olkuszu zapas takich skór z podaniem ilości sztuk, gatunku i miejsca składu.

Do tych zgłoszeń można używać formularzy zgłoszeń skór surowych, które są do nabycia w Komendzie obwodowej.

3) Wymienione w ustępie pierwszym skóry mogą być sprzedawane tylko agentom ustanowionym przez Centralę surowców lub przez Intendanturę G. G. W., których legitymacye są zaopatrzone w fotografię, oraz potwierdzone przez Komendę obwodową.

Sprzedaż skór agentom następuje za zapłatą w walucie koronowej wedle cen, które w Komendzie obwodowej przejrzeć można.

Kary i nagrody:

4) Każde nieprawdziwe zgłoszenia, każda sprzedaż i pozbycie komu innemu, aniżeli wymienionym w ustępie trzecim ajentom dla zakupna, każde przemycanie lub ukrywanie opisanych w ustępie pierwszym skór, jest zakazane.

Przekroczenie tego zakazu będzie karanem przez c. i k. Komendę obwodową grzywną do wysokości 2.000 koron lub karą aresztu do sześciu miesięcy i konfiskatą zapasów skór.

Donosicielowi ukrytych zapasów skór przyrzeka się wynagrodzenie odpowiadające 5%-towej wartości zapa-

sów skór; premie te będą wypłacać tylko osobom cywilnym.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

15.

Zajęcie buraków cukrowych.

Na mocy § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11. czerwca 1916, Nr. 61, (Dziennik rozp. c. i k. Wojskowego Zarządu w Polsce), zarządza się co następuje:

§ 1.

Wszystkie ilości buraków cukrowych znajdujących się w austr.-węg. okupacyi, zostają zajęte.

§ 2.

Zajęte buraki muszą być sprzedane, względnie oddane wyłącznie do celów przeróbki na cukier. Kupno, sprzedaż, użycie jako paszy, niemniej przeróbka tychże dla innych celów, jest wzbronione.

§ 3.

Niezależnie od zajęcia, wszystkie buraki cukrowe, które zostały już sprzedane cukrowniom lub na podstawie kontraktów, mają być w późniejszym terminie odstawione, muszą być do fabryk zaraz odstawione i przez fabryki użyte wyłącznie do celów przeróbki na cukier.

§ 4.

Buraki cukrowe muszą być odstawione wyłącznie tylko do tych fabryk, które są w ruchu, lub które w najbliższej przyszłości będą uruchomione.

Przy odstawie buraków do fabryk musi być dołączona deklaracya, na której Zarząd cukrowni potwierdza, że buraki przyjął na własność i zobowiązuje się je przerobić wyłącznie na cukier.

§ 5.

Cukrowniom, których kampania nie została jeszcze ukończona, należy buraki do kupna zaofiarować, gdyby jednak na tej drodze sprzedaż do skutku nie przyszła, należy odnośną Komendę bezzwłocznie o tem zawiadomić.

§ 6.

Cena za odstawione buraki obowiązuje ta sama, jaka swego czasu kontraktowo z odbiorcami zawartą została.

§ 7.

Właściciele buraków są obowiązani przechowywać takowe w odpowiednich składach, chronić je przed zmarznięciem, uszkodzeniem przez myszy i t. p.

§ 8.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane według §§ 10 i 11 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11. czerwca 1916, Nr. 61.

§ 9.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

16.

Zajęcie nasion.

Na mocy rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11. czerwca 1916 (Dziennik rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 61), zarządzam co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Nasiona wyki, bobiku, peluszki, łubinu, seradeli, esparcety, koniczyny czerwonej, białej szwedzkiej, przelotu, komonicy, lucerny francuskiej i chmielowej, nasion buraków cukrowych, pastewnych, marchwi, oraz wszelkie nasiona traw i warzyw pochodzące ze zbioru 1916 roku, oraz wszelkie pozostałe resztki zapasów tych nasion z lat poprzednich, zajmuje się na rzecz Zarządu Wojskowego.

§ 2.

Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na żywność i karmę, jakoteż i sprzedaż, względnie kupno zajętych płodów bez pozwolenia c. i k. Gubernii, zabroniono. Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne równie, jak i umowy zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§ 11 i 12 wyżej powołanego rozporządzenia).

§ 3.

Wyjątki.

Zajęciu nie podlegają nasiona potrzebne producentowi do siewu. Producentowi wolno ponadto spaść we własnem gospodarstwie połowę wyprodukowanego bobiku.

§ 4.

Upoważnienie do kupna dla Polskiej Centrali Rolniczej.

Kupno i sprzedaż wyżej wymienionych nasion powierza się, aż do ukończenia uprawy wiosennej w roku 1917, to znaczy do 30. czerwca 1917, Polskiej Centrali rolniczej w Lublinie. Równocześnie uznaje się za nieważne wszelkie legitymacye, upoważniające do kupna powyższych nasion, wydane przez jakąkolwiek władzę prywatnym handlarzom. C. i k. Gubernia zastrzega sobie jednak prawo zakupywania nasion na potrzeby Armii, ewentualnie także we własnym zakresie działania, (przez oddziały rolnicze c. i k. Komend obwodowych).

§ 5.

Zastępcy P. C. R.

P. C. R. ma prawo mianować zastępców dla zakupna i sprzedaży powyższych nasion. Każdy zastępca otrzymuje legitymacyę wystawioną przez P. C. R. i opatrzoną podpisem komisarza Zarządu, mianowanego dla P. C. R. przez c. i k. Gub. wojsk. Legitymacyę tę, winien zastępca przed rozpoczęciem zakupu przedłożyć do wizy tej Komendzie obwodowej, na której obręb został zamianowany zastępcą.

§ 6.

Legitymacye transportowe.

Każdy zastępca P. C. R. otrzymuje od tejże legitymacye transportowe w formie książek o kartkach bieżąco numerowanych, do których zostaje wciągniętą przez kalkę każda umowa w sprawie kupna, względnie sprzedaży nasion. Odpis tej umowy pozostaje w książce, oryginał zaś służy jako legitymacya transportowa do miejsca przeznaczenia (magazynu, stacyi załadowczej) i to bez względu na to, czy miejsce przeznaczenia leży w tym samym, czy w innym powiecie. Legitymacye transportowe, wydane stronom, mają być po uskutecznieniu odstawy, względnie po odbiorze nasion oddane zastępcy P. C. R., który winien je zbierać i odsyłać co tygodnia właściwej Komendzie obwodowej.

§ 7.

Transport kolejowy.

Transport koleją odbywa się na podstawie poświadczeń transportowych, wydanych przez c. i k. Gub. (oddział rolniczy).

§ 8.

Ceny.

Ceny kupna i sprzedaży pozostawia się na razie dobrowolnej umowie między sprzedającym a kupującym.

§ 9.

Przymus sprzedaży dla nieproducentów.

Właściciele nasion, którzy nie są producentami, winni zaofiarować je do sprzedaży Polskiej Centrali rolniczej, najdalej do końca stycznia 1917. Gdyby, co do ceny takich zapasów nasion nie przyszło do ugody między sprzedawcą a kupującym, wówczas rozstrzyga co do ceny, stosownie do jakości towaru i każdoczesnych cen targowych c. i k. Gub. wojsk. Wszelkie zapasy znajdujące się u osób nie będących producentami a nie zaofiarowane do sprzedaży do 31. stycznia 1917 r. zostaną po przeprowadzeniu postępowania karnego uznane za przepadłe.

§ 10.

Obowiązek sprzedaży nadwyżek przez producentów.

Producenci zobowiązani są zaofiarować do sprzedaży P. C. R. najdalej do 15. marca 1917 r. wszelkie nadwyżki nasion wyżej wymienionych, pozostałe po pokryciu własnego zapotrzebowania. Termin odstawy pozostawia się dobrowolnej umowie między sprzedającym a kupującym.

§ 11.

Pokrycie zapotrzebowania nasion do siewu.

Rolnicy, którzy chcą sobie zapewnić pokrycie zapotrzebowania nasion do siewu, winni najdalej do końca stycznia 1917 r. zgłosić to zapotrzebowanie w P. C. R., względnie u zastępców, mianowanych przez nią na poszczególne powiaty.

§ 12.

Postanowienia karne i postępowanie.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podlegają karze według § 10 podanego na wstępie rozporządzenia Naczelnego Wodza. Postępowanie karne i sposób użycia przedmiotów uznanych za przepadłe na podstawie orzeczenia karnego nastąpi w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Nr. 30.

§ 13.

Wejście w życie.

Powyższe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

17.

Obwieszczenie
co do podwyższenia cen cukru.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Nr. 57 V. Bl. 16 Wojsk. Jen.-Gub. w Lublinie, ustanawia się następujące ceny za cukier;

D l a w i e l k i c h k u p c ó w (grosistów):

	K.	h.
100 kg. nierafinowanego cukru kryształowego	266	30
100 kg. rafinowanego cukru	276	—

D l a d e t a i l i s t ó w:

1 funt polski nierafinowanego cukru kryształowego	1	12
1 funt polski rafinowanego cukru	1	16

D l a k o n s u m e n t ó w:

1 funt polski nierafinowanego cukru kryształowego	1	16
1 funt polski rafinowanego cukru	1	20

18.

Obwieszczenie

w sprawie przekazów na kupno zboża.

Ponieważ niektóre Komitety Ratunkowe gminne, jak również i ludność nie stosują się do rozporządzenia c. i k. Komendy obwodowej L. A. Nr. 1598 z dnia 12. grudnia 1916 roku a mianowicie:

1) Komitety gminne nie przestrzegają, aby przekazy wystawiane były tylko osobom, istotnie potrzebującym zboża na wyżywienie.

2) Komitety wydają przekazy na kilka dni, co pociąga za sobą, że otrzymujący przekaz kupuje na takowy po dwa i więcej razy.

3) Ludność podstępnie wyłudza od Komitetów przekazy na kupno zboża.

4) Ludność płaci za zboże producentowi wyżej od cen maksymalnych.

Wobec tego c. i k. Komenda obwodowa znosi rozporządzenie z dnia 12. grudnia 1916 r. L. A. Nr. 1598, pozwalające wydawać Komitetom Ratunkowym przekazy na kupno zboża przez ludność małorolną i bezrolną, od dnia 26. stycznia 1917 roku, i wszystkie przekazy wystawione przez Komitety są dla zakupu zboża nieważne.

19.

Wyrób i sprzedaż mydła.

Na podstawie rozp. Gen. Gub. z 28. grudnia 1916 R. S. Nr. 83545/16, zarządza się co następuje:

1. Wyrabianie mydła jest aż do odwołania wzbronione.

Na rok 1917 nie będzie się wydawać uprawnień przemysłowych do wyrobu mydła za co dotychczas uprawnieni mydlarze otrzymają odpowiednie odszkodowanie.

2. Polska Centrala handlowa w Radomiu i ustanowieni przez nią kupcy są od 1. lutego 1917 wyłącznie uprawnieni do sprzedaży mydła.

Mydlarzom i dotychczasowym kupcom wolno sprzedawać mydło tylko do dnia 31. marca 1917, natomiast po wymienionym terminie obowiązani są oni wszystkie jeszcze pozostałe zapasy mydła wydać Polskiej Centrali handlowej w Radomiu za zapłatą.

3. Każde wyrabianie i każdy nieuprawniony handel mydłem, będą karane wedle art. II. rozp. Naczelnego Wodza armii z dnia 4. października 1916 Nr. 71, a znalezione zapasy, jak również materyały potrzebne do wyrabiania mydła, ulegną konfiskacie.

4. Co do postępowania karnego, oraz przeznaczenia kar pieniężnych i dochodu ze sprzedaży skonfiskowanych artykułów ma zastosowanie rozp. Naczelnego Wodza armii z 19. sierpnia 1915 Nr. 30 V. Bl.

5. Zarządzenie to obowiązuje od dnia ogłoszenia.

20.

Uregulowanie handlu naftą.

Rozporządzeniem c. i k. i k. węg. ministerstwa finansów (Uregulowanie handlu olejami skalnymi), zostało istniejące już zajęcie pojedynczych produktów olejnych rozszerzone również na naftę.

Wskutek tego musi się konsumcyę nafty znacznie zmniejszyć.

Dla prywatnego zapotrzebowania, może być wyznaczone tylko 20—25% dotychczasowej normalnej konsumcyi.

Jako opalu (piece naftowe etc.), tudzież do gotowania, czyszczenia i t. p., nie wolno nafty wcale używać.

21.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 10 grudnia 1916 r. Dz. rozp. Nr. 124.

Uregulowanie handlu skórami.

Na podstawie § 3 b rozp. Naczelnego Wodza Armii z dnia 15. grudnia 1915 r. Nr. 47, w brzmieniu rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 4. października 1916 r. Nr. 71, zarządza c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe co następuje:

§ 1.

Od dnia 1. stycznia 1917 r. zostaną patenty na handel skórami wszelkiego rodzaju tylko takim handlarzom skór przedłużone, którzy będą w możności przez przedstawienie dawniej ważnego patentu rosyjskich władz

administracyjnych na wyłączny handel skórami (a więc nie w połączeniu z handlem innymi artykułami), udowodnić bez zarzutu, że jeszcze pod rosyjskim zarządem trudnili się wyłącznym handlem skór, oraz posiadają odpowiedni lokal do sprzedaży i magazyn.

§ 2.

Posiadaczom patentów na wyłączny handel skórami, zakazuje się jak najsurowiej trudnić się handlem innymi artykułami.

§ 3.

Nowe patenty na handel skórami, nie będą wydawane od dnia obwieszczenia tego rozporządzenia aż nadal.

§ 4.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane na podstawie § 7 rozp. Naczelnego Wodza Armii, z dnia 15. grudnia 1915 r. Nr. 47, odnośnie do postępowania karnego, przeznaczenia kar pieniężnych i kwot uzyskanych ze sprzedaży przedmiotów uznanych za przepadłe, mają zastosowanie postanowienia rozp. Naczelnego Wodza Armii z dnia 19. sierpnia 1915 r. Nr. 30.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy prawnej z dniem obwieszczenia.

22.

Zgłoszenia zapasu drzewa opałowego prywatnych właścicieli lasów.

W myśl §§ 2 i 3 rozporządzenia c. i k. Naczelnej Komendy armii Nr. 70, z dnia 4. października 1916, zarządza c. i k. Komenda obwodowa co następuje:

Wszystkie w posiadaniu prywatnych właścicieli lasów znajdujące się zapasy drzewa opalowego należy w c. i k. Komendzie zgłosić.

W doniesieniu odnośnem musi być uwidoczniona ilość i rodzaj opalu, oraz miejsce, gdzie się tenże znajduje; również obowiązani są właściciele odnośnych zapasów udzielać organom Zarządu wojskowego wszelkich w tym kierunku żądanych wyjaśnień.

C. i k. Komenda zastrzega sobie prawo przekonania się o prawdziwości odnośnych zgłoszeń, względnie wyjaśnień, czy to przez obejrzenie zapasów drzewnych na miejscu, lub też przez rewizye domowe, przyczem się nadmienia, że w razie zatajenia zapasów drzewa opałowego lub fałszywego zgłoszenia tychże, będą odnośnemu właścicielowi nałożone do zwrotu koszta dochodzenia a ponadto wdrożone zostanie przeciw niemu dochodzenie karne (§ 4 na wstępie powołanego rozporządzenia).

Ktokolwiek zaniedba zgłoszenia opału, względnie nie dostarczy żądanych wyjaśnień lub je poda fałszywie, zostanie przez Komendę obwodową — o ileby zastosowanie ostrzejszych postanowień nie miało miejsca — ukarany grzywną do 10.000 K. lub aresztem do 6 miesięcy.

Oprócz przewidzianych kar mogą odnośne zapasy uledz konfiskacie, jak niemniej mogą być skonfiskowane zatajane zapasy także bez wdrożenia dochodzenia.

23.

Użytkowanie ściółki w lasach prywatnych.

Rozporządzenie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego G. Nr. 120624/16.

Ze względu na doniosłe znaczenie ściółki leśnej na poprawę w tutejszych okolicah i tak bardzo ubogiej gleby leśnej, zezwala się na użytkowanie ściółki w lasach prywatnych, lecz tylko przy zachowaniu następujących warunków:

Wyjątkowo może być zbierana tylko ściółka liściasta, użytkowania zaś ściółki szpilkowej zabrania się zupełnie, przyczem się nadmienia, że i użytkowanie ściółki liściastej jest dopuszczalne tylko w drzewostanach, które wykazują przynajmniej domieszkę 30% drzew liściastych i to tylko w partyach starszych ponad wiek żerdziny.

Ściółkę zbierać można rękami lub grabiami drewnianemi, użycie zaś grabi żelaznych jest wzbronione.

W drzewostanach, w których z powodu dotychczasowego nadmiernego zbierania ściółki, lub wskutek gleby czysto piaszczystej, jakoteż w zadrzewieniach czysto lub przeważnie sosnowych. w których zachodzi obawa tworzenia się piasków lotnych, nie można pod żadnym warunkiem zbierać ściółki.

W wypadkach takich należy i do wydawania ściółki z tytułu służebności przeznaczyć inne miejsca.

Za dokładne wykonanie tych przepisów w lasach prywatnych, czyni się właścicieli tychże osobiście odpowiedzialnymi.

Nadzór podlega referentowi leśnemu c. i k. Komendy obwodowej.

Powyższe rozporządzenie należy podać do ogólnej wiadomości, w szczególności zaś zawiadomić wszystkich właścicieli lasów obrębu gminy.

24.

Realizowanie udziałów procentowych (kuponów) austr. węg. pożyczki wojennej.

Wedle reskryptu N. K. A. Qu. Op. Nr. 155443 z dnia 24. grudnia 1916, mogą być udziały procentowe (kupony) austr.-węg. pożyczki wojennej wypłacane także przez kasy c. i k. Komend obwodowych, tudzież c. i k. pocztowe urzędy etapowe I. klasy bez wszelkich potrąceń w walucie koronowej.

Realizowane mogą być tylko takie udziały procentowe (kupony), które są już płatne i jeżeli od terminu płatności pełny rok jeszcze nie upłynął.

Od realizowania wyłączone są także i udziały procentowe (kupony) przedziurawione lub umyślnie uszkodzone, dalej takie, na których jest widoczne wycieranie, zmiana terminu płatności, kwoty lub też numeru.

Na odwrotnej stronie udziału procentowego (kuponu) ma osoba podająca kupon do zrealizowania uwidocznić swoje nazwisko i zamieszkanie.

Osoby nieznane Kasie (urzędowi) mają się legitymować.

25.

Zakaz wywozu towarów łokciowych i sukien.

W myśl rozporządzenia c. i k. Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa Nr. 90241/16 R. S. zakazuje się niniejszem wywozu towarów łokciowych i sukien. Zakaz ten rozciąga się i na wywóz tych towarów z obwodu do obwodu.

Niedozwolony wywóz lub inne przekroczenie tego rozporządzenia będzie surowo karane.

26.

Zmiana dni bezmięsnych.

Na podstawie rozporządzenia Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego Ap. Nr. 88577/17 zmienia się dnie bezmięsne na poniedziałek, środę i piątek.

Ponieważ izraelitom wedle ich obrządku nie wolno gotować w sobotę, przeto zezwala się im na przyrządzanie w piątek między godziną 10 rano a 4 popołudniu potraw mięsnych na sobotę.

Rozporządzenie to wchodzi natychmiast w życie.

27.

Przeniesienie biura wizowania paszportów z Szczakowej.

Biuro wizowania paszportów w Szczakowej przeniesionem zostało z dniem 15. stycznia 1917 do Granicy.

28.

Kursa wymiany (zarachowania) marek i rubli na korony.

Dla wojskowych kas mają mieć zastosowanie aż do odwołania następujące kursa wymiany:

100 Rubli = 295 Koron,
100 Marek = 155 Koron,
100 Koron = 64 Marek 50 fen.,
100 Koron = 34 Rubli.

29.

Obwieszczenie
w sprawie zamawiania węgla.

Z dniem 31. stycznia 1917 r. wygasa Generalne Zastępstwo c. i k. Urzędu Górniczego w Dąbrowie, prowadzone przez Towarzystwo »Tepege« w Dąbrowie, ul. Sobieskiego.

Od dnia 1. lutego 1917 należy przeto w sprawach zamawiań węgla zwracać się tylko do Oddziału Handlowego tutejszej c. i k. Komendy obwodowej, który w celu dalszego załatwienia zamówienie to prześle do c. i k. Urzędu Górniczego.

Zamówienia węgla uskutecznione u tegoż Towarzystwa »Tepege«, a do wspomnianego dnia nie wykonane, muszą być jeszcze raz zgłoszone.

Bezpośrednia styczność interesowanych z Urzędem Górniczym jest na przyszłość niedopuszczalna. Jedynie tylko w sprawach zaliczek wpłaconych Towarzystwu »Tepege«, za które jeszcze węgla nie nadesłano należy się zwracać wprost do tegoż Towarzystwa.

Ponieważ z powodu wypadków wojennych produkcya węgla się zmniejszyła a natomiast zapotrzebowanie się zwiększyło, należy zachować jak największą oszczędność przy używaniu węgla.

30.

Wyrok za podbijanie cen.

Sąd pokoju w Olkuszu skazał za przekroczenie rozporządzenia N. W. A. z 15. września 1915 L. 38 Dz. rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce, część IX. (podbijanie cen) Jana Piętę z Ogrodzieńca wyrokiem z dnia 5. grudnia 1916 Nr. 439/16 na grzywnę w kwocie 200 koron, którą w razie niemożności ściągnięcia zamieniono na areszt przez przeciąg 8 tygodni.

31.

List gończy.

Jan Gawron, kowal z Rodaków, gmina Ogrodzieniec, obwód Olkusz, jest podejrzanym o popełnienie zbrodni kradzieży według §§ 457, 459 i 461 c. w. u. k., przez to, że w nocy 2. stycznia 1917 wspólnie z Aleksandrem Lisowskim i Władysławem Smentkiem, którzy znajdują się w tutejszym areszcie śledczym, skradł gospodarzowi Józefowi Blautowi w Śreniawie, gmina Tczyca, obwód Miechów, z zamkniętej stajni dwie krowy i jedno ciele ogólnej wartości 1200 (tysiąc dwieście) rubli.

Opis osoby:

Włosy ciemne, twarz szeroka, czoło szerokie, wąsy grube, ciemne, wysokość 165 cm., postać silna, szczególne znaki: blizny na głowie.

Uprasza się wszystkie Komendy, władze bezpieczeństwa i organa, by wyżej wymienionego najgorliwiej śledziły, a w razie wytropienia aresztowały i dostawiły do c. i k. sądu wojskowego w Olkuszu.

C. i k. Komendant obwodu:

Pułkownik Kwiatkowski, w. r.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.